

Великий чин

Павло Глазовий

Взяли торік у армію
Федька Каракузку.
А недавно він на місяць
Прибув у відпустку.
Все на ньому — як улисте.
Чоботи блискучі.
Такі хлопці не бояться
Ні грому, ні тучі.
Прийшла внука провідати
Стара його бабка.
— Мундир, — каже, — в тебе добрий
І хороша шапка.
Тільки я на еполетах
Розуміюсь слабо.
Це який же чин у тебе?
— Я єфрейтор, бабо.
— Молодчина! — головою
Баба похитала. —
Це ж ти маєш офіцерів,
Маєш генерала?
— Маю, бабо, — хлопець каже, —
Не бува без цього.
Баба пальцем насварилась
І сказала строго:
— Мундир в тебе, як улитий,
До діла пошитий,
Та я знаю твій характер:
Ти дуже сердитий.
Не зазнайся, хоч і маєш
Великого чина:
Не кричи на генерала,
Бо він теж людина.